

Rózsás János 1926. augusztus 6-án született Budapesten. 1940-től segédtisztviselő, jegyzőségi írnok, majd főmérnöki titkár volt, 1944 decemberében a Vörös Hadsereg letartóztatta. Az volt a vád ellene, hogy önként harcolt a Szovjetunió ellen magyar levontaként, emiatt a 1944 és 1953 között a szovjet **Gulag kényszermunkatáborokban** raboskodott. Két évet töltött Ukrajnában, majd éveket az észak-uráli Szolikamszk erdeiben. Az utolsó négy esztendőit Kazahsztánban dolgozta le, Karabas és Szpasszk után Ekibasztuz bányászvárosában.

Alekszandr Szolzsenyicinnel

, a későbbi

Nobel-díjas

orosz íróval ez utóbbi városban ismerkedett meg, három évet töltöttek együtt.

Rózsás Jánost 1962-ben a *Szovjetunió Legfelsőbb Bírósága* rehabilitálta. A történész-író 1997 óta a Magyar Írószövetség tagja. Könyvei a rendszerváltozás előtt csak külföldön jelenhettek meg: Münchenben adták ki 1986-ban a

Keserű ifjúság

, 1987-ben az

Éltető reménység

című műveit. 1995-ben már Magyarországon jelent meg a

Duszja nővér

, 2000-ben a

GULAG-lexikon
és 2005-ben a
Leventesors

2001 augusztusában megkapta a *Magyar Köztársasági Érdemrend* lovagkeresztjét. 2003-ban a
Magyar Művészeti

Akadémia aranyérmével

valamint a

Zala megye díszpolgára címmel

tüntették ki. Augusztus 20-án a

Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjével

tüntették ki.

A rendezvényt a *Hargita Megyei Hagyományőrzési Forrásközpont* a *Művelődési Házzal* közösen szervezi, a könyvbemutatót szeptember 8-án, csütörtökön 19 órától tartják a Művelődési Ház koncerttermében.